

1. Ty s ná-mi zů-stá - váš, když zmate - ně se
 ptá - me, kde na - lez-nout tě má - me. K nám
 ztraceným se znáš. Bys dřív, než povstal svět?
 Vždyť ne-máš, Krá - li krá - lů, kde slo - žit
 a - ni hla - vu, tvým do-movem je chlév.

2. Kdes nechal svoji moc? / Kde zůstaly tvé síly? / Jak míníš
 dojít k cíli, / když vládne všude noc. / Svou slávu ukrýváš, /
 jdeš cestou pohrdání / a nikde ani zdání, / že ty jsi Mesiáš.

3. Chceš ku pomoci být, / kde selháváme stále / a nevíme,
 jak dále, / když neumíme žít. / Ty o každém z nás víš, / když
 samota se vtírá / a trápení dál svírá, / nás v nouzi potěšíš.

4. Vrať našim očím zrak, / ať srdce otvírá se / a lásku pozná
 zase / náš bližní, ubožák. / Ty jsi náš pevný štít, / když hrůza
 blízko stává, / tvá zjevuje se sláva: / Bůh, co chce s námi být.

T: Adrianus Cornelius den Besten, Liedboek voor de kerken, 1973 /
 Bohuslav Vík, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / Eliška Baťová
 M: Willem Retze Talsma, Liedboek voor de kerken, 1973